

EHLİ SÜNNET VE'L-CEMAAT KİMDİR?

Alevî B. Abdulkâdir Es-Sekkâf

Dureru's-Seniyye Müessesesinin Genel Yöneticisi

www.dorar.net

Hamd Allah'a mahsustur. O her şeye kâfidir. Salât ve selâm seçilmiş olan Nebi'nin, Ailesinin, Ashabının ve onların yolunu örnek alanların üzerine olsun.

Bundan sonra:

Şüphesiz ki dünya ve ahirette kurtuluş ve mutluluk, hakka tabi olup, Ehli Sünnet ve'l-Cemaat'ın izlediği yolu izlemekten geçtiği bilinen bir husustur. Günümüzde herkes, Ehli Sünnet ve'l-Cemaat'e mensup olduğunu iddia etmektedir. Bazı kimseler bu kıymetli lakabın, asırlardır onlardan çalındığını ve kendilerine geri döndürmek istediklerini iddia etmektedirler. Bu yüzden âlimlerin, bu terimin ve bu lakabın ne manaya geldiğini, belirgin alametlerinin ne olduğunu, hakikatte bununla vasıflandırılan kimselerin özelliklerini izhar etmeleri zorunlu hale gelmiştir. Burada bahsedeceğimiz hususlar, Ehli Sünnet ve'l-Cemaat'ın bazı hususiyet ve özelliklerini açıklamak içindir. Ele aldığımız bu risalede, Müslüman kimsenin, Ehli Sünnet ve'l-Cemaat'ın kim olduğunun bilmesinde, ona yardımcı olacak kıstaslar vardır. Onların yolunu tutup, izlediği yolda ilerleyecek, onların menhecine sarılacak ve onların zümresine girmeyi kolaylaştıracaktır. Burada anlatacak olduğumuz şeylerden kasıt Ehli Sünnet ve'l-Cemaat'ın inanç esaslarını sınırlamak değildir. Bunlar akide kitaplarında zikredilmiştir. Bilakis bizim buradaki kastımız, Ehli Sünnet ve'l-Cemaat ile diğer fırkalar arasındaki farkların anlaşılması ve onları diğerlerinden ayırt eden özelliklerinin ne olduğunun bilinmesi olacaktır.

Burada Sünnetten kasıt: Nebi sallallahu aleyhi ve sellem'in üzerinde bulunduğu ilim, amel, inanç, izlediği yol ve ahlakıdır. Nebi sallallahu aleyhi ve selmeden gelen her şeydir.

Cemaat Sünnet ile birlikte zikredildiğinde: Onlar, Rasûlullah sallallahu aleyhi ve sellem'in ashâbı, onlara güzelce tabi olanlar ve onların yolu ve menheci üzerinde ilerleyen kimselerdir.

Ehli Sünnet ve'l-Cemaat; Nebi sallallahu aleyhi ve sellem'e tabi olmada en hırslı olan, Onun ahvalini en iyi bilen ve ashabının menhecine en uygun şekilde davranan kimselerdir. Bunun manası: Ehli Sünnet ve'l-Cemaat'ın menheci üzerine olduğunu iddia eden ya da içinde bulunduğu cemaatini, Selefî ya da ehli hadis veyahut da eser ehli olarak isimlendiren herkes, böyle değildir. Buradaki ölçü, menhec de, ona tabi olmada, ona olan bağlılıktadır. Yoksa bir kimsenin kendini, Ehli Sünnet ve'l-Cemaat olarak isimlendirmesinde ve bu ismin meşhur olmasında değildir.

Bu herkesin iddia ettiği bir husustur. Ancak bu iddia aşağıda gelecek olan hususiyet ve özelliklerin gerçekleşmesiyle olur. Yoksa bu iddia da bulunmak ve kendini buna nispet etmek doğru olmaz. Bu özellikler, bu lakabın hakkını veren kimseyle, sadece

bu iddiada bulunan ama bu özelliklerden yoksun olan kimseler arasında ayırım yapmak içindir. Bunları maddeler halinde hazırladım ki anlaşılması, kavranması ve uygulanması Allah'ın izniyle kolay olsun.

(1) Ehli Sünnet ve'l-Cemaat'in; inanç esaslarının kaynağı, Allah'ın kitabı, Rasûlullah sallallahu aleyhi ve sellem'in sünneti ve Selefî Salih'in, bu iki vahiyden anladığı ve üzerinde ilerlediği yoludur. Aklı, keşfi, zevki(sofiler katında Marifetullah da yüksek bir makam) ve rüyaları, naklin önüne geçirmez. Aynı zamanda bir şeyhin ya da bir velinin sözünü, Allah Subhanehu ve Teâlâ'nın ve Rasûlullah sallallahu aleyhi ve sellem'in sözünün önüne geçirmezler.

(2) Ehli Sünnet ve'l-Cemaat; inancını, falanca kişinin şahsına ya da falanca cemaate bağlamaz. Bilakis inancını, sünnete ve selefî nispet eder. Kendilerini Eş'arilere, Maturidilere, Cehm b. Safvan'a, Ca'd b. Dirhem'e, Zeyd'e, Ubeyd'e nispet etmez. Aynı zamanda Mutezile, Mürcie ya da Kaderiyye'ye de nispet etmezler. Sadece sünnete ve sahabeye kendilerini nispet ederler. Hadiste şöyle buyrulmaktadır: “Benim ve ashabımın yolundan gidenler”.

(3) Ehli Sünnet ve'l-Cemaat; kendilerini bir şahsa ya da bir cemaate, nefis terbiyesi ve ahlak için nispet etmezler. Abdülkadir Geylani, Rufai, Kadiri, Ticani, Nakşibendi tarikatı, Alevilik, Şazili tarikatı ve diğerlerine kendisini nispet etmezler. Bilakis davranış, nefis terbiyesi ve ahlaklarının kaynağı, şu sözün sahibi Rasûlullah sallallahu aleyhi ve sellem'dir: (Ben ancak Salih(güzel) ahlâkı tamamlamak için gönderildim) ve (O'nun Ahlâkı Kur'an'dı) . Onlar dinin usulünde sünnet ve cemaat isminden başka bir isimle ümmetten ayırt edilmezler. Aynı zamanda davranışlarında ve nefis terbiyelerinde, sünnet ve cemaat isminden başka bir isimle ayırt edilmezler.

(4) Ehli Sünnet ve'l-Cemaat; Allah'a emredildikleri gibi boyun eğerek ve huşu ile ibadet ederler. Kendi nefislerinden hevalarına ya da başkasına uygun ibadetler ihdas etmezler. Kendilerini tokatlayarak, davul çalarak, raks ederek ve sallanarak Allah'a ibadet etmezler!

(5) Ehli Sünnet ve'l-Cemaat; Ehli Sünnet ve'l-Cemaat'in yoluna muhalefet eden bazı fırka ve taifelerde olduğu gibi, dua, yardım dileme, kurban kesme, adak adama ve diğer ibadetlerini Allah'tan başkasına sarf etmezler.

(6) Ehli Sünnet ve'l-Cemaat; kabir ziyaretini teşvik ederler. Çünkü kabir ziyareti ahireti hatırlatır. Kabristanda yatanlara selam vermeyi, onlara dua etmeyi teşvik ederler. Ancak oralardan bereket ummaz, Allah'ın dışında kabir sahibine dua edip yalvarmaz, medet ummaz, kabre sürünmez, etrafında tavaf etmez, orada kurban kesmez vb. davranışlarda bulunmazlar.

(7) Ehli Sünnet ve'l-Cemaat; Allah Azze ve Celle'nin kendi nefsi için ya da Rasûlullah sallallahu aleyhi ve sellem'in O'nun için ispat ettiği bütün sıfatları ta'til, tevil yapmadan kabul ederler. Ancak Ehli Sünnet olmayanlar Allah'ın sıfatlarını, ya inkâr eder ya da bazısı ispat edip bazısını da tevil ederler.

(8) Ehli Sünnet ve'l-Cemaat; imanın söz ve amel olduğuna ve imanın artıp eksildiğine

inanırlar. Mürcie'nin yaptığı gibi azalarla yapılan amelleri, iman kapsamından çıkarmazlar. Haricilerin yaptığı gibi mutlak olarak günahlardan ve büyük günahlardan dolayı kible ehlini tekfir etmezler.

(9) Ehli Sünnet ve'l-Cemaat; sadece kendilerine muhalefet ettikleri için hiçbir fırkayı tekfir etmezler. Ancak küfür asılları üzerinde birleşen İsmâililer, Nusayriler gibi fırkaları tekfir ederler.

(10) Ehli Sünnet ve'l-Cemaat; kâfirlerden, müşriklerden, ateistlerden ve mürtetlerden beri (uzak) olan kimselerdir. Onları düşman olarak görür, onlara buğz ederler. Müminleri sever, onları dost edinir ve imanları ve Salih amelleri ölçüsünde onlara yardım ederler.

(11) Ehli Sünnet ve'l-Cemaat; Rasûlullah sallallahu aleyhi ve sellem'in ashabını sever, onların her birinin adil kimseler olduğuna inanırlar. Sahabenin, Ehli Beyt'in ve Müminlerin Anneleri olan Rasûlullah sallallahu aleyhi ve sellem'in hanımlarına duydukları sevgileriyle Allah'a yakınlaşırlar. Onlara söven, düşmanlık eden kimselerden beridirler. Aynı zamanda onların sevgisinde aşırılığa giden ve onları oldukları makamlardan daha yukarıda gören ya da masum olduklarını söyleyen kimselerden de beridirler.

(12) Ehli Sünnet ve'l-Cemaat; fıkhıta, Kuran'ın ve Sahih Sünnet'in delalet ettiği icmayı (görüş birliğini) alırlar. Sahabelerin, Tabiinin ve Etbau't-Tabii'nin görüşlerine itibar ederler. Ebu Hanife, Malik, Şafî, Ahmed ve onlardan sonra gelen âlim, fakih ve ümmet içinde hayırla yâd edilen sünnete tabi olan Müslümanların büyük âlimlerine tabi olurlar.

(13) Ehli Sünnet ve'l-Cemaat nazarında, Müslümanlar dini sorumluluklarda eşittirler. Onların arasında geneller, özeller ve özeli de özeli gibi ayırım yoktur. Onlarda şeriat ve hakikat diye bir ayırım da yoktur. Bilakis tek bir din, tek bir şeriat, tek olan Rab'den, bir peygambere indirilmiş ve bütün insanlar için geçerli kılınmıştır.

(14) Ehli Sünnet ve'l-Cemaat; orta yolu tutan ve her şeyde itidalli olan kimselerdir. Guluv (aşırılık) ve Cefada (önemsememe), ifrat ve tefritte, zorlaştırma ve kolaylaştırmada orta yollu kimselerdir.

(15) Ehli Sünnet ve'l-Cemaat; Müslümanların söz birliği ve saflarının bir olması için en çok çaba sarf eden, hırslı kimselerdir. Dindar ve facir olan her yöneticinin arkasında cihat etmek, Cuma ve cemaatle namaz kılmak, akidelerindedir. Bidat ve günah işleyen kimselerin arkasında kılınan namazı sahih görürler. Onlar ittifakı en çok seven ve ayrılığa en çok buğz eden insanlardır. Bazen kendini, onlara nispet edenlerden hata sadır olabilir, onların menhecine tam vakıf olamamış ve onlardan bu menheci alamamış olabilirler. Onlara kendini nispet eden kimse, onların edebiyetle edeplenmemiş, onların yolu üzere ilerlememiş olabilir. Bu şerefli lakaba duyulan arzu ve istek onlardan olmayı da onların arasına sokmuştur.

(16) Ehli Sünnet ve'l-Cemaatte; âlim, fıkıhçı, hatip, davetçi, iyiliği emredip kötülüğü yasaklayan, doktor, mühendis, tüccar, işçi, zengin, fakir, siyahi, beyaz, Arap ve Acem olan herkes vardır. Menhecleri bir zümreyle sınırlı değildir. Toplumun hiç bir sınıfı

arasında ayırım yapmazlar. İlmin, dinin, nesebin ve yöneticiliğin onlardan olmayan bir topluluğun tekelinde olduğuna inanmazlar. Allah Teâlâ'nın şu buyruğuna iman ederler: “Şüphesiz, Allah katında en değerliniz, O'na karşı gelmekten en çok sakınanızdır.” (Hucurât Suresi: 13).

(17) **Ehli Sünnet ve'l-Cemaat de;** züht sahibi ibadet edenler olduğu gibi, günahkâr, büyük günah işleyen kimselerde vardır. Onlar, günah işlemekten ve hata etmekten beri değillerdir. Bu hata ve günahları, onları Ehli Sünnet ve'l-Cemaat olmaktan çıkarmaz. Bilakis bazı bidatlara de düşebilirler. Ancak hakkı gördüklerinde, onlara anlatıldığında en hızlı bir şekilde hakka dönen kimselerdir. Bu durum onları Ehli Sünnet ve'l-Cemaat olmaktan çıkarmaz.

(18) **Ehli Sünnet ve'l-Cemaat;** hakka tabi olan, yaratılmışı merhamet eden kimselerdir. Günahları kerih (kötü) gören ve günah işleyenlere karşı merhametli davranan kimselerdir. Bidatlara buğz eden ve bidat işleyenlere karşı şefkatli olan kimselerdir.

İşte gerçek Ehli Sünnet ve'l-Cemaat bu inançlara sahip olan kimselerdir. Bunlar, onların bazı haslet ve özellikleridir, Allah'ın lütuf ve keremi ile bizleri onlardan kılmasını ve bu hakikatler üzerine İslam ümmetini birleştirmesini niyaz ederim

